

Juliusz Łeszczyński

Z życia izb adwokackich : izba łódzka

Palestra 26/9-10(297-298), 131-132

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wokatury za zasługi w pracy zawodowej:

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: adw. Jan Czerwiakowski (Izba warszawska), adw. Stefan Kosiński (Izba krakowska), adw. Roman Łyczywek (Izba szczecińska);

Złoty Krzyż Zasługi otrzymali: adw. Jerzy Biejał (Izba warszawska), adw. Karol Bodziony (Izba katowicka), adw. Stanisław Długopolski (Izba krakowska), adw. Jerzy Haliniak (Izba opolska), adw. Zbigniew Jędrzejewski (Izba częstochowska), adw. Wojciech Krajewski (Izba warszawska), adw. Tadeusz Kuchta (Izba katowicka), adw. Waldemar Łapkowski (Izba wałbrzyska), adw. Jerzy Ma-

linowski (Izba warszawska), adw. Włodzimierz Michalski (Izba kielecka), adw. Mirosław Napiórkowski (Izba olsztyńska);

Srebrny Krzyż Zasługi otrzymali: ob. Zofia Gniewiewska (Warszawa), adw. Aleksander Kiwerski (Izba warszawska), adw. Katarzyna Piasecka-Strużak (Izba wrocławska), ob. Kazimiera Wróbel (Wrocław);

Brazowy Krzyż Zasługi otrzymali: adw. Teresa Bordzoł (Izba lubelska), ob. Grażyna Grochulska (Warszawa), ob. Maria Lembowicz (Warszawa), adw. Zbigniew Parizek (Izba lubelska), ob. Antonina Siwińska (Warszawa), adw. Krzysztof Żmudzinski (Izba wałbrzyska).

5.

Odnaczenia adwokatów odznaką „Adwokatura PRL”

Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 30 czerwca br. postanowiło za szczególne zasługi dla adwokatury przyznać z okazji Święta 22 Lipca odznaki „Adwokatura PRL” wymienionym niżej adwokatom.

I. Złotą Odznakę „Adwokatura PRL” otrzymali adwokaci: Rajmund Aschenbrenner (Izba rzeszowska), Józef Blacha (Izba lubelska), Piotr Blajer (Izba rzeszowska), Marek Gabryjelski (Izba wrocławska), Zdzisław Gomuliński (Izba kielecka), Włodzisław Gundelach (Izba krakowska), Jan Gustowski (Izba bydgoska), Wacław Iwańczak (Izba częstochowska), Andrzej Kiszka (Izba wrocławska), Sta-

niślaw Klee (Izba wałbrzyska), Polikarp Krawczak (Izba wałbrzyska), Kazimierz Markowski (Izba olsztyńska), Karol Pędowski (Izba warszawska), Jerzy Przytocki (Izba olsztyńska), Stanisław Radzki (Izba lubelska), Włodzimierz Sadowski (Izba kielecka), Stanisław Sołecki (Izba krakowska), Kazimierz Szpara (Izba krakowska).

II. Srebrną Odznakę „Adwokatura PRL” otrzymali adwokaci: Bohdan Baturo (Izba bydgoska), Stanisław Biel (Izba bielska), Stanisław Kuchta (Izba wrocławska), Hieronim Rawa (Izba katowicka), Tadeusz Rocznik (Izba wałbrzyska), Władysław Zarachowicz (Izba plocka).

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba Łódzka

Rada Państwa uchwałą z dnia 1 maja br. odznaczyła Krzyżem

Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski adw. Edwarda

Dawida, członka Zespołu Adwokackiego Nr 9 w Łodzi. Odznaczenie zostało nadane adw. E. Dawidowi za wybitne zasługi w działalności ruchu oporu w okresie okupacji hitlerowskiej. Adw.

E. Dawid był w tym czasie członkiem KEDYWu AK.

adw. dr Juliusz Leszczyński

ADWOKATURA ZA GRANICĄ

ERICH BAIER

Przewodniczący Kolegium Adwokatów w Dreźnie

W SPRAWIE WŁASNEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI CZŁONKÓW KOLEGIÓW ADWOKACKICH *

Ważną przesłankę działalności adwokackiej, w szczególności stosunku zaufania pomiędzy adwokatem a klientem poszukującym pomocy prawnej, stanowi zasada własnej odpowiedzialności członków każdego poszczególnego kolegium, ustanowiona wyraźnie w § 1 ust. 3 ustawy z 17 grudnia 1980 r. o kolegiach adwokatów w NRD (Dziennik Ustaw NRD I 1981 r., nr 1, str. 1) oraz w § 15 ust. 2 statutu wzorcowego kolegiów. Zasada ta określa w istotny sposób pozycję adwokata w socjalistycznym społeczeństwie oraz w postępowaniu sądowym, w samym kolegium i w stosunku do klienta.

Pogląd, że nikt nie jest upoważniony udzielać adwokatowi nakazów przy wykonywaniu powierzonych mu zleceń bądź w inny sposób wpływać na doradztwo i zastępstwo prawne obywatela, był wyrażany jeszcze przed wejściem w życie ustawy. W tym kontekście mówiono najczęściej o „niezależności” adwokata.¹ Również § 16 kodeksu postępowania karnego (NRD — *przyp. tłum.*) stanowi, że obrońca broni praw oskarżonego niezależnie od innych uczestników procesu. Postanowienie to dotyczy jednak przede wszystkim stosunku między adwokatem a innymi uczestnikami procesu karnego (w szczególności sądem i prokuratorem), natomiast jeśli chodzi o stosunek do oskarżonego lub innych zleceniodawców, to należy wówczas uwzględnić okoliczności szczególne.

Stosunek między adwokatem a zleceniodawcą

Wysuwane w ostatnich latach zastrzeżenie co do określenia stosunku adwokata wobec zleceniodawcy jako stosunku niezależnego wynikały głównie z tego, że adwokat wybierany jest przez obywatela,² który może w każdej chwili cofnąć

* Tłumaczenie z języka niemieckiego artykułu zamieszczonego w „Neue Justiz” nr 12 z 1981 r. (str. 544—545).

¹ Por. np. B.G. Häussler: Adwokaci obradują nad wykonaniem uchwały Rady Państwa z dnia 30 stycznia 1961 r., „Neue Justiz” 1961, zeszyt 13, str. 463.

² Stosownie do § 14 ust. 3 statutu wzorcowego przepisy tego statutu i kodeksu cywilnego o zleceniu odnoszą się odpowiednio do adwokata, który został wyznaczony pełnomocnikiem procesowym lub ustanowiony obrońcą.